

Mgr. et Bc. Nikola Syrovátková: Evaluace práce s dětskou terapeutickou skupinou.

Rigorózní práce. Posudek vedoucí / konzultantky.

Studentka **Nikola Syrovátková** se zabývá evaluací práce s dětskými terapeutickými skupinami. Ve své diplomové práci ukázala hodnocení programu dětských terapeutických skupin z pohledu rodičů a jejich dětí. V rigorózní práci téma posunula dále do větší hloubky. Zodpovídá následující výzkumné otázky:

Jak rodiče hodnotí program dětských terapeutických skupin?

Jak děti hodnotí program dětských terapeutických skupin?

Jak terapeuti hodnotí program dětských terapeutických skupin?

Jak se liší hodnocení programu dětských terapeutických skupin u rodičů, dětí a terapeutů?

Jak vidíme, obohacuje téma o perspektivu terapeutů, pracujících s dětmi i dospělými ve stejném terapeutickém modelu. Představuje to, na čem se všichni v hodnocení shodují a v čem se rozcházejí. **Téma je originální a vzešlo z její vlastní iniciativy a dlouhodobého zájmu o problematiku dětských skupin. Už v diplomové a také nyní v rigorózní práci musela nadstandardně času věnovat docházce na skupiny a budování vztahu s dětmi, rodiči i terapeuty, aby ve svých rozhovorech mohla proniknout dostatečně do hloubky.** Téma a jeho rozšíření bylo dobře promyšleno, studentka se dobře orientovala v dané problematice. Pracovala samostatně.

V prezentovaných datech Nikola ukazuje, jaké přínosy (užitečnost) a limity skupin rodičů i dětí vnímají terapeuti. Terapeuti vnímají jako největší přínos rodičovských skupin to, že si rodiče uvědomí, že nejsou na řešení problémů sami, dochází ke zvědomování problému, rodič dostává rady i podporu. Děti se učí specifickým dovednostem: pojmenovávání obtíží, uvědomování si svých potřeb, vzájemnému naslouchání. Zároveň se učí fungovat ve vrstevnické skupině v bezpečném prostředí. Společný zážitek a sdílení dětí společně s dospělými je pak z terapeutického pohledu dalším benefitem. Limity spatřované na straně dětí jsou nedostatek času na práci, na straně rodičů pak nedostatečná otevřenost, posun zakázky, nepravidelnost docházky či komplikovaná osobnost rodiče.

V poslední fázi porovnání všech perspektiv autorka přichází se závěrem, že v hodnocení programu dětských terapeutických skupin se rodiče, děti i terapeuti převážně shodují. Významné pro skupiny se zdá být navázání blízkých vztahů s ostatními členy. Jako důležitý faktor celého procesu se ukázal způsob komunikace o skupině mezi rodičem a dítětem. Výzkumný cíl práce byl naplněn.

Vše je eticky ošetřeno a dobře reflektováno, formálně je rigorózní práce v pořádku, je ucelená, rozsah zpracovaného materiálu je úměrný, literatura je dostačující a poctivě citována. **S procesem vzniku i výsledkem práce jsem jako konzultantka spokojena. Práci vřele doporučuji k obhajobě.**

Možné otázky pro obhajobu:

Jaké jsou limity Vaší práce a co byste při evaluaci příště udělala jinak?

V Praze 28.1.2020

PhDr. Mgr. Veronika Pavlas Martanová Ph.D.